

GENERALINIO ADVOKATO
YVES BOT IŠVADA,
pateikta 2008 m. lapkričio 20 d.¹

1. Šiuo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad Graikijos Respublika, pateikusi Tarptautinei jūrų organizacijai (toliau – TJO) pasiūlymą dėl laivų ir uostų įrenginių atitikties 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) XI-2 skyriuje numatytiems reikalavimams bei Tarptautiniam laivų ir uostų įrenginių apsaugos kodeksui (toliau – ISPS kodeksas)² kontrolės, pažeidė įsipareigojimus pagal EB 10 ir 71 straipsnius bei EB 80 straipsnio 2 dalį.

2. Graikijos Respublika TJO Jūrų saugumo komitetui pateikė pasiūlymą dėl patikrinimo sąrašų („check lists“) ir kitų priemonių, kurios, jos nuomone, gali padėti valstybėms, prisijungusioms prie SOLAS konvencijos, patikrinti, ar laivų ir uostų įrenginiai atitinka šioje konvencijoje ir ISPS kodekse nustatytus reikalavimus.

3. Komisija mano, kad Graikijos Respublika, savarankiškai veikusi Europos bendrijos išim-

tinei išorės kompetencijai priklausančioje srityje ir dėl to nesilaikiusi vieningo atstovavimo jai užsienio reikalų srityje principo, pažeidė Bendrijos teisę.

4. Šioje išvadoje pateiksiu argumentus, kodėl manau, kad šis ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo yra pagrįstas.

I — Teisės aktai

5. 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 725/2004 dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo³ 1 straipsnyje „Tikslai“ nustatyta:

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — 2005 m. kovo 18 d. pasiūlymas (MSC 80/5/11).

3 — OL L 129, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 74.

„1. Šio reglamento pagrindinis tikslas – <...>“
 pateikti ir įgyvendinti Bendrijos priemonės, kuriomis siekiama pagerinti tarptautiniais bei vidaus laivybos maršrutais plaukiojančių laivų bei su jais susijusių uostų įrenginių apsaugą, tyčinių neteisėtų veiksmų akivaizdoje.

2. Reglamento tikslas taip pat yra pateikti pagrindą suderintam 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinės konferencijos priimtų specialiųjų priemonių, padedančių stiprinti laivybos apsaugą, aiškinimui ir įgyvendinimui bei Bendrijos kontrolei. 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinė konferencija papildė <...> (SOLAS Konvenciją) ir paskelbė <...> (ISPS Kodeksą).“

6. Reglamento Nr. 725/2004 9 straipsnyje „Įgyvendinimo ir atitikties tikrinimas“ nurodoma:

„1. Valstybės narės atlieka administracinius ir kontrolinius veiksmus, kurių reikalauja SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti ir ISPS Kodekso nuostatos. Jos privalo užtikrinti, kad šio reglamento nuostatų įgyvendinimui būtų numatytos ir veiksmingai paskirstytos visos reikiamos priemonės.

7. Reglamento Nr. 725/2004 I priede pateikiama pakeitimų, kuriais aktuali SOLAS konvencijos redakcija papildoma nauju XI-2 skyriumi. Šio reglamento II priede pateikiama aktuali ISPS kodekso redakcija.

II — Ikitėisminė procedūra

8. 2005 m. gegužės 10 d. Komisija, manydama, kad 2005 m. kovo 18 d. TJO Jūrų saugumo komitetui pateiktas Graikijos Respublikos nacionalinis pasiūlymas yra pateiktas dėl Bendrijos išimtinėi išorės kompetencija priklausančios srities, šiai valstybei narei nusiuntė oficialų pranešimą, į kurį ji atsakė 2005 m. liepos 7 dieną.

9. 2005 m. gruodžio 19 d. Komisija, nepatenkinta šiuo atsakymu, priėmė pagrįstą nuomonę, į kurią Graikijos Respublika atsakė 2006 m. vasario 21 dieną.

10. Nejtikinta Graikijos Respublikos argumentų, Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

12. Graikijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį ir

III — Ieškinys

11. Savo ieškiniu Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

— pripažinti, kad, TJO pateikusi pasiūlymą dėl laivų ir uostų įrenginių atitikties SOLAS XI-skyriaus ir ISPS kodekso reikalavimams kontrolės, Graikijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 10 ir 71 straipsnius bei 80 straipsnio 2 dalį, ir

13. 2007 m. rugpjūčio 2 d. Nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei įstoti į bylą Graikijos Respublikos pusėje.

IV — Pagrindiniai šalių argumentai

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

14. Komisija, remdamasi Teisingumo Teismo praktika, 1971 m. kovo 31 d. Sprendime *Komisija prieš Tarybą*, vadinamame *AETR*⁴, teigia, kad priėmus Reglamentą Nr. 725/2004, kuriuo į Bendrijos teisę buvo perkelti SOLAS konvencijos priedo XI-2 skyrius ir ISPS kodeksas, Bendrijai priklauso

4 — 22/70, Rink. p. 263.

išimtinė kompetencija priiimti tarptautinius įsipareigojimus šiuo reglamentu reguliuojamoje srityje. Todėl, jos teigimu, tik Bendrijai priklauso kompetencija užtikrinti gerą SOLAS konvencijoje ir ISPS kodekse esančių normų įgyvendinimą Bendrijos lygmeniu ir derėtis su TJO dėl teisingo jų įgyvendinimo ar vėlesnio pakeitimo. Taigi valstybės narės nebeturi kompetencijos teikti TJO nacionalines pozicijas Bendrijos išimtinėi kompetencijai priklausančiose srityse, nebent Bendrija jas būtų aiškiai įgaliojusi tai daryti.

šios tarptautinės organizacijos darbe. Jos teigimu, aktyvus narės dalyvavimas tarptautinės organizacijos darbe nesukuria tarptautinių įsipareigojimų, o teismo praktikoje minėtame sprendime *AETR* kalbama tik apie tokį atvejį. Taigi Graikijos pasiūlymo pateikimas nepažeidė išimtinės Bendrijos kompetencijos.

15. Graikijos Respublika ginasi nurodydama šiuos argumentus.

16. Pirma, ji mano, jog 2005 m. kovo 1 d. pateikusi ginčijamą pasiūlymą Reglamento Nr. 725/2004 11 straipsnyje numatytam *Marsec* komitetui, kad jis galėtų jį aptarti 2005 m. kovo 14 d. posėdyje ir priimti bendrą poziciją, ji laikėsi EB 10 straipsnyje nustatytos lojalios bendradarbiavimo pareigos. Graikijos Respublika nurodo, kad Komisija veikdama per savo atstovą, kuris pirmininkauja *Marsec* komitetui, neįrašė šio pasiūlymo į minėto posėdžio darbotvarkę. Iš to ji daro išvadą, kad Komisija nesilaikė jai pagal EB 10 straipsnį tenkančios lojalios bendradarbiavimo pareigos.

17. Antra, Graikijos Respublika pažymi, kad pasiūlymas TJO buvo pateiktas dalyvaujant

18. Trečia, pasiūlymų TJO rengimą ir pateikimą reglamentuoja 1993 m. Europos Sąjungos Tarybos patvirtintas džentelmenų susitarimas. Pagal šį susitarimą valstybės narės leidžiama teikti pasiūlymus TJO ne tik kartu, bet ir atskirai, jei aptariamais klausimais nėra priimta Bendrijos pozicija.

19. Ketvirta, Graikijos Respublika mano, kad tada, kai nėra priimtos Bendrijos pozicijos, kaip yra šiuo atveju, Bendrijos interesai ginami valstybės narės aktyviai dalyvaujant TJO, o ne nustatant pareigą susilaikyti. Bet kokia pareiga dalyvauti pasyviai, kuri konkrečiai

reiškia susilaikymą priimant TJO taisykles, reikštų tikrosios narystės šioje organizacijoje apribojimą, nuvertėjimą ir galiausiai praradimą. Be to, tokiu atveju kaip šis, kai Bendrija nėra TJO narė, pareiga susilaikyti tikrai neužtikrintų Bendrijos interesų apsaugos, nes būtent valstybių narių susilaikymas teisės aktų priėmimo procese sutrukdytų ginti šį interesą, o tai būtų naudinga trečiosioms valstybėms.

20. Penkta, Graikijos Respublika nurodo, kad pačioje Reglamento Nr. 725/2004 9 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatoma išimtinė atsakomybė savo priemonėmis įgyvendinti šiame reglamente, atsižvelgiant į SOLAS konvenciją ir ISPS kodeksą, numatytus saugumo reikalavimus. Ginčijamo pasiūlymo tekstas ir turinys atitinka Bendrijos teisės aktų dvasią, kurie palieka valstybėms narėms plačią diskreciją taikyti geriausią praktiką techninių klausimų srityje.

21. Šešta, kaip aišku iš teismo posėdžio, Graikijos Respublika mano, kad EB 307 straipsniu patvirtinamas jos argumentų pagrįstumą.

22. Jungtinė Karalystė pateikia tris konkrečius argumentus. Ji teigia, kad išimtinė Bendrijos kompetencija jūrų saugumo srityje apsiriboja Reglamento Nr. 725/2004 ir 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/65/EB dėl uostų apsaugos stiprinimo⁵ taikymo sritimis. Jungtinė Karalystė taip pat nurodo, kad į EB 10 straipsnyje numatytą bendradarbiavimo pareigą nepatenka valstybių narių įsipareigojimas palengvinti Bendrijos įstojimą į tarptautines organizacijas, ypač kai, kaip yra TJO atveju, tarptautinės organizacijos nariais dėl jos įstatų negali tapti tokie subjektai kaip Bendrija. Galiausiai Jungtinė Karalystė mano, kad Komisija, laikydama savo lojalaus bendradarbiavimo pareigos pagal EB 10 straipsnį, turėjo pabandyti pateikti Graikijos pasiūlymą *Marsec* komitetui ir leisti jį apsvarstyti.

V — Vertinimas

23. Visų pirma reikia priminti minėtame Teisingumo Teismo sprendime *AETR* nustatytus ir vėlesniais teismo sprendimais papildytus principus, kuriais remiantis nustatoma numanoma išorės kompetencija ir šios kompetencijos išimtinis pobūdis.

⁵ — OL L 310, p. 28.

24. Minėto sprendimo *AETR* 16–18 ir 22 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad aiški Bendrijos kompetencija sudaryti tarptautinius susitarimus kyla ne tik iš EB sutarties; ji lygiai taip pat gali išplaukti iš kitų Sutarties nuostatų bei šių nuostatų pagrindu Bendrijos institucijų priimtų teisės aktų. Iš esmės kiekvieną kartą, kai įgyvendinama Sutartyje numatyta bendrą politiką Bendrija kokia nors forma įtvirtina bendras taisykles, valstybės narės, veikdamos atskirai ar kartu, nebeturi teisės priimti šioms taisyklėms poveikį turinčių įsipareigojimų pagal susitarimus su trečiosiomis valstybėmis. Iš tiesų nustatydamas šias bendras taisykles tik Bendrija gali priimti ir vykdyti sutartinius įsipareigojimus trečiųjų valstybių atžvilgiu visoje Bendrijos teisinės sistemos taikymo srityje. Tiek, kiek Bendrijos taisyklės yra priimanamos siekiant įgyvendinti Sutarties tikslus, valstybės narės, veikdamos atskirai nuo Bendrijos institucijų, negali priimti įsipareigojimų, galinčių paveikti šias taisykles arba pakeisti jų apimtį⁶.

25. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad jei valstybės narės galėtų laisvai priimti tarptautinių įsipareigojimų, turinčių poveikį bendrosioms taisyklėms, šiomis taisyklėmis siekiamam tikslui, kaip ir Bendrijos

6 — Taip pat žr. 2005 m. birželio 2 d. Sprendimą *Komisija prieš Liuksemburgą* (C-266/03, Rink. p. I-4805, 40 punktas) ir 2005 m. liepos 14 d. Sprendimą *Komisija prieš Vokietiją* (C-433/03, Rink. p. I-6985, 42 punktas).

uždavinių bei Sutarties tikslų įgyvendinimui, iškiltų pavojus⁷.

26. Sąlygas, kai valstybių narių priimti tarptautiniai įsipareigojimai gali turėti įtakos ar pakeisti bendras taisykles, Teisingumo Teismas apibendrino „atviro dangaus“⁸ sprendimuose, o vėliau pakartojė jau minėtuose 2005 m. birželio 5 d. Sprendime *Komisija prieš Liuksemburgą* bei 2005 m. liepos 14 d. Sprendime *Komisija prieš Vokietiją*.

27. Taip yra tuomet, kai tarptautiniai įsipareigojimai priklauso bendrų taisyklių taikymo sričiai arba sričiai, kurios didžiąją dalį tokios taisyklės jau reglamentuoja, ir jei nėra jokių prieštaravimų tarp šių taisyklių ir minėtų įsipareigojimų⁹.

7 — Minėti sprendimai *Komisija prieš Liuksemburgą* (41 punktas) ir *Komisija prieš Vokietiją* (43 punktas).

8 — 2002 m. lapkričio 5 d. Sprendimai *Komisija prieš Jungtinę Karalystę* (C-466/98, Rink. p. I-9427); *Komisija prieš Daniją* (C-467/98, Rink. p. I-9519); *Komisija prieš Švediją* (C-468/98, Rink. p. I-9575); *Komisija prieš Suomiją* (C-469/98, Rink. p. I-9627); *Komisija prieš Belgiją* (C-471/98, Rink. p. I-9681); *Komisija prieš Liuksemburgą* (C-472/98, Rink. p. I-9741); *Komisija prieš Austriją* (C-475/98, Rink. p. I-9797) ir *Komisija prieš Vokietiją* (C-476/98, Rink. p. I-9855).

9 — Be kita ko, žr. minėtą 2005 m. liepos 14 d. Sprendimą *Komisija prieš Vokietiją* (45 punktas).

28. Taigi, jei Bendrija savo vidaus teisėkūros aktuose įtvirtino nuostatas dėl režimo, taikytino trečiųjų valstybių nacionaliniams subjektams, arba savo institucijoms aiškiai suteikė teisę derėtis su trečiosiomis valstybėmis, ji įgyja išimtinę išorės kompetenciją šių aktų reglamentavimo srityse¹⁰.

29. Teisingumo Teismas nustatė, kad tas pats taikytina ir tada, kai nėra aiškios sąlygos, suteikiančios institucijoms įgaliojimus derėtis su trečiosiomis valstybėmis, jei Bendrija išsamiai suderino konkrečią sritį, nes taip priimtos bendros taisyklės galėtų būti paveiktos minėto sprendimo *AETR* prasme, jei valstybės narės išsaugotų derybų su trečiosiomis valstybėmis laisvę¹¹.

30. Manau, kad dėl šių Teisingumo Teismo praktikoje nurodytų aplinkybių jis turėtų nuspręsti, jog šis ieškinys dėl išpareigojimų neįvykdymo yra pagrįstas.

31. Iš tiesų aš manau, kad pateikusi TJO Jūrų saugumo komitetui patikrinimo sąrašus („check lists“) ir kitas priemones, kurios, jos nuomone, galėjo padėti valstybėms, prisijun-

gusioms prie SOLAS konvencijos, kontroliuoti, ar laivų ir uostų įrenginiai atitinka šioje konvencijoje ir ISPS kodekse nustatytus reikalavimus, Graikijos Respublika veikė Bendrijos išimtinę išorės kompetencijai priklausančioje srityje. Ši sritis yra susijusi su laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimu ir yra aiškiai apibrėžta Reglamente Nr. 725/2004.

32. Bendrijos teisės aktų leidėjas pagal EB 80 straipsnio 2 dalį priimdamas šį reglamentą siekė, kad tikslas, „esant tyčinių neteisėtų veiksmų, tokių kaip terorizmas, piratavimo atvejai ir panašių veiksmų grėsmėi, <...> užtikrinti nuolatinį Europos Bendrijos laivybos ir jos paslaugas naudojančių piliečių bei aplinkos apsaugą“¹² būtų reglamentuojamas bendromis taisyklėmis Bendrijos lygmeniu pagal bendros transporto politikos laivybos skyrių.

33. Reglamento Nr. 725/2004 penktoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad šio saugumo tikslo „siekiama, patvirtinant atitinkamas priemones jūrų transporto srityje ir nustatant *bendrus* 2002 m. gruodžio 12 d. (TJO) diplomatinės konferencijos priimtų

10 — Ten pat (46 punktas).

11 — Ten pat (47 punktas).

12 — Reglamento Nr. 725/2004 antra konstatuojamoji dalis.

nuostatų aiškinimo, *įgyvendinimo ir kontrolės standartus* (13) visoje Bendrijoje“, t. y. specialias SOLAS konvencijoje ir ISPS kodekse numatytas priemones jūrų saugumui stiprinti. Šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje šiuo požiūriu nurodyta, kad juo siekiama „pateikti pagrindą suderintam (šių) specialiųjų priemonių <...> aiškinimui ir įgyvendinimui bei Bendrijos kontrolei“ 14.

34. Dėl to, kad Bendrija pasinaudojo savo vidaus kompetencija laivybos srityje, tiksliau priėmė bendras taisykles dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo, šia apimtimi ji įgijo išimtinę išorės kompetenciją.

35. Reikia konstatuoti, jog kadangi Bendrija suvienodino TJO priimtų ir Reglamente Nr. 725/2004 įtvirtintų specialiųjų priemonių aiškinimo, įgyvendinimo ir kontrolės sąlygas, šiame reglamente numatytiems bendrosioms taisyklėms gali būti padaryta įtaka, jei valstybė narė išsaugotų galimybę savarankiškai siūlyti TJO priimti naujas taisykles dėl SOLAS

XI-2 skyriuje bei ISPS kodekse nustatytų reikalavimų įgyvendinimo ir kontrolės.

36. Jei tiksliau, TJO pateikus tokį pasiūlymą, koks aptariamasis šioje byloje, pradedamas procesas, kuris gali baigtis tuo, kad ši tarptautinė organizacija priims naujas taisykles dėl SOLAS konvencijos XI-2 skyriuje bei ISPS kodekse nustatytų reikalavimų įgyvendinimo ir kontrolės. Naujosios taisyklės rikošetu gali turėti įtakos Reglamentui Nr. 725/2004 būtent dėl to, kad jis perkelia SOLAS konvencijos XI-2 skyrių bei ISPS kodeksą į Bendrijos teisę ir Bendrijos lygmeniu suvienodina šių priemonių įgyvendinimą ir kontrolę.

37. Todėl galima daryti išvadą, kad Reglamentu Nr. 725/2004 reguliuojamoje srityje valstybės narės netenka savo kompetencijos veikti savarankiškai tarptautinėje srityje prisiimdamos naujų įsipareigojimų ir siūlydamos egzistuojančių taisyklių pakeitimų ar papildymų. Priimdamos šį reglamentą valstybės narės nusprendė nustatyti bendras taisykles Bendrijos lygmeniu, todėl joms negali būti pripažinta teisė keisti, nors ir netiesiogiai, jo taikymo sritį, nebent taip būtų išreiškiama Bendrijos valia.

13 — Pasviruoju šriftu pažymėta mano.

14 — Pasviruoju šriftu pažymėta mano.

38. Be to, man atrodo, kad toks valstybės elgesys, kokį šioje procedūroje skundžia Komisija, pažeidžia EB 10 straipsnį. Šiuo klausimu norėčiau priminti, jog šis straipsnis reikalauja, kad valstybės narės padėtų Bendrijai įgyvendinti uždavinius ir nesiimtų jokių priemonių, galinčių trukdyti siekti sutarties tikslų¹⁵. Norėčiau pažymėti, kad, Teisingumo Teismo nuomone, ši lojalus bendradarbiavimo pareiga yra taikoma visuotinai ir nepriklauso nei nuo Bendrijos kompetencijos atitinkamoje srityje išimtinio pobūdžio, nei nuo galimos valstybių narių teisės susitarimais priimti įsipareigojimus trečiųjų valstybių atžvilgiu¹⁶.

39. Manau, kad susiklosčius tokioms aplinkybėms, kokios nagrinėjamos šioje byloje, valstybė narė turi pareigą susilaikyti, nuo kurios ji gali būti atleista tik imantis Bendrijos lygmeniu suderintų veiksmų.

40. Graikijos Respublika ginčija, kad ji pažeidė įsipareigojimus pagal EB 10 ir 71 straipsnius bei EB 80 straipsnio 2 dalį. Manęs neįtikina šios valstybės narės pateikti gynybos argumentai.

15 — Be kita ko, žr. minėtą 2005 m. liepos 14 d. Sprendimą *Komisija prieš Vokietiją* (63 punktas) ir 2007 m. balandžio 24 d. Sprendimą *Komisija prieš Nyderlandus* (C-523/04, Rink. p. I-3267, 74 punktas).

16 — Minėtas 2005 m. liepos 14 d. Sprendimas *Komisija prieš Vokietiją* (64 punktas ir ten minima teismo praktika).

41. Pirma, dėl priekaišto, kad pati Komisija, neįtraukusi Graikijos pasiūlymo į 2005 m. kovo 14 d. *Marsec* komiteto darbotvarę, pažeidė savo lojalus bendradarbiavimo pareigą, susipažinęs su bylos medžiaga manau, kad Graikijos Respublika norėjo geriau informuoti kitas valstybes nares apie savo nacionalinį pasiūlymą TJO, o ne pasiekti, kad būtų priimta Bendrijos pozicija šiuo klausimu. Šio komiteto pirmininkas pagrįstai galėjo nuspręsti, kad nėra reikalo įrašyti šį pasiūlymą į 2005 m. kovo 14 d. susirinkimo darbotvarę, ir toks atsisakymas nepažeidė EB 10 straipsnio.

42. Iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų aišku, kad Komisija ėmėsi Bendrijos koordinavimo priemonių dėl SOLAS konvencijos XI-2 skyriaus bei ISPS kodekso taikymo, kurių tikslas, be kita ko, buvo 80-ojoje TJO Jūrų saugumo komiteto sesijoje pateikti Bendrijos poziciją. 2005 m. balandžio 27 d. Komisija Tarybai pateikė darbo dokumentą „IMO – European Community position to be adopted by the Council on maritime issues for the 80th session of the Maritime Safety Committee (MSC 80) meeting in London from 11 to 20 May 2005“¹⁷. Šį dokumentą 2005 m. balandžio 29 d. išnagrinėjo pirmininkaujanti valstybės sušaukta grupė ir 2005 m. gegužės 3 d. jį patvirtino Tarybos jūrinių reikalų komitetas¹⁸. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad Komisija ne kartą siūlė Graikijos Respublikai atsiimti savo 2005 m.

17 — SEC(2005) 586.

18 — Žr. Komisijos dubliko 2 ir 3 priedus.

kovo 18 d. TJO pateiktą nacionalinį pasiūlymą, tačiau ši to nepadarė. Tai, kad dokumente, kuriame išdėstyta Bendrijos pozicija, šis pasiūlymas neminimas, gali būti tokio Graikijos Respublikos požiūrio pasekmė.

43. Tokiomis aplinkybėmis, manau, negalima Komisijos kaltinti nesilaikius savo pareigos pirmenybę teikti Bendrijos koordinavimo priemonėms.

44. Be to, pritariu Komisijos nuomonei, kad Bendrijos teisė nėra grindžiama abipusiškumo principu, todėl tai, jog institucija galbūt pažeidė EB 10 straipsnyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo pareigą, bet kuriuo atveju negali pateisinti pačios valstybės narės padarytų Bendrijos teisės pažeidimų, šiuo konkrečiu atveju – Bendrijos išimtinės išorės kompetencijos pažeidimo.

45. Antra, priešingai nei Graikijos Respublika, nemanau, kad minėtame sprendime *AETR* suformuluota teismo praktika taikoma tik tiems atvejams, kai valstybė narė pažeidžia

Bendrijos išimtinę išorės kompetenciją, prisiėmusi tarptautinį įsipareigojimą. Nuosekli Teisingumo Teismo praktika sprendžiant jam pateikiamas bylas yra vengti situacijų, kai valstybės narės veikdamos kartu ar atskirai gali kėsintis į Bendrijos išimtinę išorės kompetencijai priklausančią sritį. Taip yra, kai valstybės veiksmai gali pakeisti bendras taisykles ar jų taikymo sritį. Kaip jau esu nurodęs, tokiais veiksmais, kokių TJO ėmėsi Graikijos Respublika, pradedamas procesas, dėl kurio tarptautinė organizacija gali priimti naujų taisyklių, o šios gali turėti įtakos galiojantiems Bendrijos teisės aktams.

46. Trečia, dėl argumento, kad pagal 1993 m. Europos Sąjungos Tarybos patvirtintą džen-telmenų susitarimą valstybėms narėms leidžiama teikti pasiūlymus TJO ne tik kartu, bet ir atskirai, jei aptariamais klausimais nėra priimta Bendrijos pozicija, reikia pažymėti, kad sunku šiam aktui suteikti Graikijos Respublikos pageidaujamą teisinę reikšmę. Iš Teisingumo Teismui Komisijos pateiktų paaiškinimų suprantu, kad šis „džen-telmenų susitarimas“ yra šios institucijos deklaracija, pateikta 1993 m. gruodžio 14 d. Transporto darbo grupės posėdžio protokole. Taigi tai yra privalomos teisinės galios neturintis aktas, kurio, be to, negalima prilyginti tarpinstituciniam susitarimui. Be to, šios deklaracijos turinys ir kitos Teisingumo Teismui pateiktų protokolų ištraukos, atrodo, patvirtina Komisijos teiginį, kuriam aš taip pat pritariu ir kurį galima reziumuoti taip: išimtinė Bendrijos

kompetencija netrukdo valstybėms TJO narėms aktyviai dalyvauti jos veikloje, jei pozicijos, kurių jos laikosi šioje tarptautinėje organizacijoje, jau buvo anksčiau suderintos Bendrijos lygmeniu.

norėdamos nustatyti bendrą poziciją ar požiūrį į tarptautines teisės normas“.

47. Ketvirta, ta aplinkybė, kad Bendrija nėra TJO narė, mano manymu, nesuteikia valstybėms narėms teisės teikti šiai tarptautinei organizacijai nacionalinių pasiūlymų Bendrijos išimtinėi išorės kompetencijai priklausančioje srityje. Šiuo klausimu pritariu Komisijos nuomonei, kad jei tarptautinė organizacija jai neleidžia veikti kaip įprastai Bendrijos atstovei išimtinėi Bendrijos kompetencijai priklausančioje srityje, ši kompetencija vykdoma per solidariai Bendrijos interesais veikiančias ir jos įgaliojtas valstybes nares¹⁹. Taigi tokia jau aptarta Bendrijos pozicija gali būti išsakyta tarptautinėje organizacijoje, kurios narė Bendrija nėra. Bendrijos įstatymų leidėjas tokios pozicijos būtinybę primena Reglamento Nr. 725/2004 10 straipsnio 4 dalyje, kurioje numatoma „šio reglamento tikslais ir norint sumažinti prieštaravimų tarp Bendrijos jūrinės teisės ir tarptautinių dokumentų riziką, valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja ir dalyvauja koordinaciniuose bei kituose panašiuose susirinkimuose,

48. Penkta, nesutinku su argumentu, kad iš Reglamento Nr. 725/2004 9 straipsnio 1 dalies galima daryti išvadą, kad į Bendrijos išimtinę kompetenciją nepatenka valstybių narių vykdomas SOLAS XI-2 skyriuje bei ISPS kodekse nustatytų reikalavimų, nurodytų šiame reglamente, įgyvendinimas.

49. Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 725/2004 1 straipsnio 2 dalį vienas iš pagrindinių šio reglamento tikslų būtent ir yra suderinti 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinės konferencijos priimtų specialiųjų priemonių, skirtų jūrų saugumui stiprinti, įgyvendinimo bei kontrolės sąlygas. Be to, šio reglamento 9 straipsnio 1 dalis yra įprasta šio tipo teisės aktuose pasitaikanti nuostata, kurią norint įgyvendinti reikia pasitelkti valstybių narių administracinį aparatą. Mano manymu, decentralizuotas Bendrijos teisės taikymas nereiškia, kad Bendrijos išimtinėi kompetencijai priklausančioje srityje valstybėms narėms suteikiama kompetencija tarptautiniu lygmeniu rengti kontrolės taisykles, pagal Reglamentą

19 — Šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 19 d. Nuomonę 2/91 (Rink. p. I-1061, 5 punktas).

Nr. 725/2004 šios valstybės turi iš pradžių pasinaudoti Bendrijos kanalais.

atveju nekyla grėsmės teisėms ir pareigoms pagal susitarimus, sudarytus prieš Graikijos Respublikai įstojant į Europos bendriją. Konkrečiai šiuo ieškiniu nesiekama šiai valstybei narei uždrausti aktyviai dalyvauti TJO. Tiesiog siekiama Graikijos Respublikai nurodyti, kad srityje, kurioje Bendrija turi išimtinę išorės kompetenciją, jos dalyvavimui TJO taikomi apribojimai, kylantys iš Bendrijos lygmeniu nustatytų valstybėms narėms bendrų taisyklių.

50. Šešta, baigdamas norėčiau pažymėti, kad, mano nuomone, EB 307 straipsniu grindžiamas argumentas yra nereikšmingas. Šiuo

VI — Išvada

51. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismui siūlau:

- pripažinti, kad Graikijos Respublika, pateikusi Tarptautinei jūrų organizacijai pasiūlymą dėl laivų ir uostų įrenginių atitikties 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje XI-2 skyriuje numatytiems reikalavimams bei Tarptautiniam Laivų ir uostų įrenginių apsaugos tarptautiniam kodeksui kontrolės, pažeidė įsipareigojimus pagal EB 10 ir 71 straipsnius bei EB 80 straipsnio 2 dalį ir 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 725/2004 dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo,
- priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas; Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo išlaidas.